

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Split, Gundulićeva 27

P 4662/25-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Sandi Petričić, u pravnoj stvari tužitelja **DAVORA BAŠIĆA**, OIB: 57735057071, iz Lučica (Delnice), Kendar 3, zastupanog po pun. Eciji Kuljiš Bajić i Meri Blaslov Pavasović, odv. u Splitu protiv tuženika pod **1) STANKA VUKOSAVA**, OIB: 43086781703, iz Vrgorca, Veliki Prolog 22, pod **2) MARIJANA VUKOSAVA**, OIB: 92543796330, iz Ljubljane, Kajuhova 4, Republika Slovenija, pod **3) BARBARE VUKOSAV STANISAVLJEVIĆ**, OIB: 35424754406, iz Ljubljane, Petkova 3, Republika Slovenija, pod **4) DANICE VUKOSAV**, OIB: 24111457759, iz Vrgorca, Veliki Prolog 22, pod **5) MATE VUKOSAVA**, OIB: 15003127382, iz Dusine, Veliki Prolog 6, pod **6) MARKA VUKOSAVA**, OIB: 99379632546, iz Splita, Fausta Vrančića 5, pod **7) MIRKA BARBIRA**, OIB: 30289369268, iz Ploča, Gracka 1/3, pod **8) MATIJE DURIĆ**, OIB: 76290130147, iz Sarajeva, Trg zlatnih ljiljana 2/8, Bosna i Hercegovina, pod **9) IVANA BARBIRA**, OIB: 85541089707, iz Županje, Matije Gupca 51 i pod **10) SLAVENA BARBIRA**, OIB: 79420381652, iz Vinkovaca, Ivana Kukuljevića Sakcinskog 50, tuženici pod 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) i 8) zastupani po pun. Marini Matković, odv. u Splitu, **radi utvrđenja**, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 2. srpnja 2026. g. u prisutnosti pun. tužitelja i pun. tuženika od 1) do 8) i odsutnosti uredno pozvanih tuženika pod 9) i 10), dana 14. rujna 2026. g.,

p r e s u d i o j e

I.Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da u ostavinu pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić ne ulazi ½ svih pokretnina smještenih u stanu u Splitu na adresi Kroz Smrdečac 23, na IV. katu, stan broj 15 i ½ novčanih sredstava koja kod Imex banke d.d. Split glase na ime pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić na računima broj: 738-0001-7380012981 i 738-0001-7380014317 kao i novac na štednoj knjižici broj 714-0001-7140011305 jer su predmetne pokretnine u tom dijelu bračna stečevina pravnog prednika tužitelja Romana Bašića."

II.Dužan je tužitelj u roku od 15 dana isplatiti tuženicima pod 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) i 8) na ime troškova postupka iznos od 5.250,00 EUR.

Obrazloženje

U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 16. lipnja 2015. g., evidentiranoj pod brojem P 8625/15, tužitelja Romana Bašića protiv tuženika pod 1) Stanka Vukosava, pod 2) Marijana Vukosava, pod 3) Barbare Vukosav Stanisavljić, pod 4) Danice Vukosav, pod 5) Mate Vukosava, pod 6) Marka Vukosava, pod 7) Mirka Barbira i pod 8) Marije Dorić, tužitelj je naveo da je pred ovim sudom prekinut ostavinski postupak iza smrti Milice Bralić-Labinčić Bašić broj O-947/14 jer je rješenjem Županijskog suda u Splitu broj GžO-276/15 suprug ostaviteljice-tužitelj Roman Bašić upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika radi utvrđenja pravne valjanosti vlastoručne oporuke oporučiteljice od 12. prosinca 2013. g. te radi utvrđenja da u ostavinu ostaviteljice ne ulazi $\frac{1}{2}$ imovine koja se vodi na ime ostaviteljice jer se u tom dijelu radi o bračnoj stečevini tužitelja. Prema mišljenju tužitelja oporuka ostaviteljice od 12. prosinca 2013. g. nastala je očito i isključivo kao rezultat psihičke prisile od strane njenog nećaka-tuženika pod 2) zbog čega da pok. ostaviteljica nije bila u stanju vladati svojom voljom niti shvatiti značenje svog očitovanja i njegove posljedice, a s obzirom da je nedugo prije sastava spornog pismena bila doživjela moždani udar te se liječila od posljedica. Pismeno da je sastavila bez svoje volje iznurena višednevnim pritiskom tuženika pod 2), isključivo po njegovoj volji i njegovom diktatu. Nadalje, ostaviteljica da je pismenom od 12. prosinca 2013. g. raspolagala imovinom koja se u trenutku njene smrti vodila na njeno ime i to stanom u Splitu na adresi Kroz Smrdečac 23 i zajedničkom ušteđevinom tužitelja i ostaviteljice stečenom od njihovih primanja i prodajom nekretnina u vlasništvu tužitelja kao i pokretninama koje se nalaze u tom stanu, iako se radi o imovini stečevoj za vrijeme dugogodišnjeg trajanja bračne zajednice, počevši od zaključenja braka 23. kolovoza 1986. g. pa do dana smrti ostaviteljice 10. ožujka 2014. g. Tužitelj da ima pravni interes na utvrđenje suvlasništva na predmetnom stanu, koji je pobliže opisan u narativnom dijelu tužbe, za $\frac{1}{2}$ dijela, za $\frac{1}{2}$ dijela zajedničke ušteđevine koja se vodi na ime ostaviteljice kod Imex banke d.d. i svih pokretnina smještenih u predmetnom stanu. Predloženo je donošenje presude kojom će se utvrditi da pismeno proglašeno dana 13. lipnja 2014. g. kao vlastoručna oporuka pokojne Milice Bralić-Labinčić Bašić od 12. prosinca 2013. g. nije pravno valjano i ne proizvodi nikakve pravne učinke. Zatraženo je i utvrđenje da u ostavinu ostaviteljice ne ulazi $\frac{1}{2}$ vlasništva nekretnine označene kao čest. zgr. 5343, kuća, Kroz Smrdečac od 19 do 29, ukupne površine 1779 m², z.u. 14879, poduložak broj 28, k.o. Split i to 28. etaža: 0/01, stan na IV. katu označen brojem 15 u površini od 70,71 m² koji se sastoji od tri sobe, kuhinje, blagovaonice, izbe, kupaonice, nužnika, hodnika i lođe, Kroz Smrdečac 23 jer je u tom dijelu bračna stečevina tužitelja te tužitelj ovlastiti na temelju presude u zemljišnim knjigama ovog suda zatražiti i postići uknjižbu svog suvlasničkog dijela za $\frac{1}{2}$ na svoje ime uz istovremeno brisanje $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela s imena ostaviteljice. I konačno, zatraženo je i utvrđenje da u ostavinu pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić ne ulazi ni $\frac{1}{2}$ svih pokretnina smještenih u opisanom stanu i $\frac{1}{2}$ novčanih sredstava koja se kod Imex banke d.d. vode na ime ostaviteljice na računima i štednoj knjižici, čiji su brojevi navedeni u petitu tužbe, jer predmetne pokretnine u tom dijelu predstavljaju bračnu stečevinu tužitelja.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 1) Stanko Vukosav usprotivio se tužbi i tužbenom zahtjevu te istaknuo da nema govora o bilo kakvoj bračnoj stečevini jer je pok. teta Milica sve svoje bogatstvo (novac i stan) naslijedila od svog muža Ivana Bralića Labinčića. Dijelom tog novca pok. teta Milica da je vrlo luksuzno opremila

kupljeni stan, oročila preostali novac i bezbrižno sama živjela desetak godina do useljenja tužitelja koji joj je poslije postao suprug. U potpunosti je odbacio tvrdnju da je tuženik pod 2) prisilio ostaviteljicu na pisanje spornog pismena, a s obzirom da je pok. Milica bila osoba čvrstog karaktera, vrlo bistra i pravična i nitko je nije mogao na nešto prisiliti. Naveo je da je često spominjala nećacima namjere oko svoje imovine ali dok tužitelj nije bio prisutan jer da ga se i pribojavala. Tuženik pod 2) da je mogao eventualno pomoći pok. teti u tehničkom dijelu pisanja ali da prisile u sastavu teksta nije bilo. U spornoj oporuci da je navedena u cijelosti posljednja želja i volja pok. Milice.

Tužena pod 4) Danica Vukosav je u odgovoru na tužbu navela da je ona nevjesta pok. Milice, da je ostaviteljicu poštivala i cijenila i da je to bilo obostrano. Pok. Milica da joj je često govorila da će joj ostaviti sve stvari u stanu što da je i napisala u oporuci.

U odgovoru na tužbu tuženik pod 6) Marko Vukosav naveo je da su navodi tužbe lažni i tendenciozni. S pok. tetom Milicom da je bio u kontaktu još od 1958. g. kada je u Splitu pohađao Građevinsku tehničku školu. Nadalje, da se pok. teta odlučila udati za jednog starijeg gospodina, a ranije da je kod njega bila podstanar. Suprug pok. tete Ivan Bralić Labinčić da joj je prepisao dio svoje imovine čiju je vrijednost sačuvala sve do svoje smrti. Od 1971. pa se sve do 1976. g. da je živio kao podstanar kod pok. tete Milice te da je tada i upoznao njenog supruga koji je iznenada preminuo u ožujku 1972. g. Radi rušenja kuće (zbog izgradnje stadiona) pok. teta Milica da je dobila na trajno korištenje trosobni stan na adresi Kroz Smrdečac 23. S obzirom da je građevinske struke da je pok. teti pomogao prilikom odabira stana i procjene vrijednosti kuće. Osim stana teta da je dobila oko 100.000,00 DEM te je dio tog iznosa utrošila na kupnju namještaja i ostale opreme u stanu, a ostatak da je oročila to je glavnice sačuvala sve do svoje smrti. Kasnije da je sama snosila troškove otkupa stana, zatvaranja lođe i slično. Uz mirovinu i kamate da je živjela sasvim pristojno, da se voljela lijepo obući, da nije štedjela na hrani, da je stan održavala čistim i urednim, da je bila gostoljubiva i velikodušna u darivanju ali da nikome nije htjela pozajmljivati novac. Što se tiče odnosa s tužiteljem da je taj odnos bio korektan, da je tužitelj veći dio vremena provodio u Rašćanima osim zadnje tri godine kada je stalno prešao u Split radi teškog zdravstvenog stanja. Zdravstveno stanje da se pogoršalo i teti Milici pa da su zadnje tri godine zajedničkog života bili upućeni jedno na drugo, radi starosti i bolesti. Navod tužitelja da je oporuka pok. Milice rezultat prisile te da ne sadrži njenu volju da je bezočna laž. Ostaviteljica da mu je godinama govorilo kako je odlučila svoju imovinu ostaviti svojoj rodbini te je tražila da joj pomogne oko toga, što da je on odugovlačio ne želeći da teta ima bilo kakve negativne posljedice radi takve odluke. Pričala mu je i da će je o tome razgovarati s tuženikom pod 2). Govorila je da ima želju da njena najbliža rodbina ima koristi od njene imovine, a s obzirom da nema svoje djece. Za tužitelja je govorila da se on ne treba osjećati zakinutim jer da ima svoju imovinu i novac i da će njegov sin dobiti dva stana i imovinu u Rašćanima. Što se tiče prisile da je jedino tužitelj prisiljavao tetu jer joj je u stan doveo odvjetnika s namjerom da sastave oporuku na način da njoj pripadne sve ako on umre prije nje, a njemu sve ako ona umre prije njega, što da je odbila riječima da njoj ne treba njegov stan u Beogradu ni njegova imovina u Rašćanima i da je ostavi na miru. Tužitelj da je pokazao nemoral i nepoštovanje rodbine ostaviteljice jer je kontaktirao s tuženikom pod 2) te se s njim i sastao. Imovina navedena u oporuci pok. tete Milice da nije zajednička nego samo njena imovina, naslijeđena iz prvog braka. Tužitelj da je od namještaja kupio samo jedan ormar smještan u niši u dnevnom boravku. Tužitelj i ostaviteljica da su imali

dogovor da on snosi troškove u Rašćanima, a ona u Splitu. Pok. teta Milica da je znala za tužitelja reći da je škrt i da nema poštovanja, a posebno prema njenom pok. suprugu Labinčiću, a da praktično stanuje u njegovom stanu. Naveo je da treba razumjeti i da je teta imala želju biti sahranjena u grobnici na Lovrincu, a ne u Rašćanima, kako je to predlagao tužitelj. Na kraju je dodao da je pok. teta bila pri zdravoj pameti te je kuhala i čistila po stanu sve do zadnjeg odlaska u bolnicu odnosno desetak dana prije smrti.

I tužena pod 3) odgovorila je na tužbu navodeći da je vlastoručna oporuka ostaviteljice napisana u prisutnosti njenog nećaka Marijana-tuženika pod 2) izraz njene želje. S pok. tetom Milicom da je bila u stalnom kontaktu te su komunicirale telefonom i vidale se skoro svake godine kad bi tužena pod 3) došla Split. Par godina prije smrti da joj se ostaviteljica žalila na supruga koji da je pritišće da se dogovore o ostavini. Njegova želja da je bila da tko prije umre ostavi svu svoju imovinu drugom bračnom drugu i da to zavedu kod javnog bilježnika. Teta da je bila protiv toga jer je sva njena imovina, odnosno stan u Splitu i novac na banci, već bila u njenom vlasništvu u trenutku kad su se njih dvoje vjenčali. Njezin prvi muž pok. Ivan Bralić Labinčić da joj je ostavio kuću na katu u Lori. Povodom rušenja kuće teta da je imala pravo na novac i stan u koji se njen drugi muž-tužitelj doselio. Teta da je uvijek govorila da joj ne treba ništa tužiteljevo i da nije pošteno da njoj odnosno njenoj obitelji pripadne nešto što treba pripasti tužiteljevom sinu iz prvog braka te je oko toga bila poštena. Navela je da je pok. teta imala mirovinu od prvog supruga, da u ničemu nije zavisila o tužitelju, da se žalila na tužitelja da je "teške ruke" što se tiče novca i da sve troškove za stan podmiruje samo ona. Kazala je i da je teta bila skromna i vrijedna žena i do zadnjeg dana svjesna što radi te osoba koju se nije moglo na bilo što prisiliti niti prevariti. Sve to da je dobro poznato i tužitelju koji je kod javnog bilježnika i kazao da tetinu volju treba poštovati.

Tuženik pod 2) Marijan Vukosav je u podnesku od 26. travnja 2017. g. izjavio kako se ne protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te je priložio svoju pisanu izjavu u kojoj je naveo da je svoju pok. tetu Milicu Bralić-Labinčić doveo u zabludu jer ju je nagovorio da napiše oporuku koju da je napisala na njegovu želju, iako ona to nije željela. Njena posljednja želja da je bila da stan u Splitu, inače stečen u braku s tužiteljem, ostane isključivo u vlasništvu tužitelja, a isto tako i novac na banci. Tetu da je nagovarao na sastavljanje oporuke isključivo radi svojih interesa i interesa rodbine navedene u oporuci. Izjavu da je sastavio zbog savjesti, uvidjevši da to nije pošteno.

Tuženici pod 5), 7) i 8) nisu odgovorili na tužbu u ostavljenom roku ali su angažirali pun. koja se u njihovo ime očitovala na navode tužbe u podnesku od 29. lipnja 2017. g. navodeći da je oporuka ostaviteljice valjana i sačinjena sukladno zakonu. U odnosu na izjavu tuženika pod 2) od 26. travnja 2017. g. navedeno je da su postupci tog tuženika nejasni i kontradiktorni, a budući da je u ostavinskom postupku broj O-947/14, koji se vodio nakon smrti ostaviteljice, dao potpuno suprotnu nasljedničku izjavu, što je ponovio i u postupku pred ovim sudom 5. studenog 2014. g. U nasljedničkoj izjavi priznao je oporuku oporučiteljice i osporio zahtjev tužitelja na izdvajanje bračne stečevine iz cjelokupne imovine. Navedeno je da tužitelju ne pripada pravo na ½ zatraženog stana niti novčanih iznosa položenih u banci na ime ostaviteljice, a s obzirom da je ostaviteljica stan i novac naslijedila od prvog muža nakon njegove smrti. Ta imovina da se ne može smatrati bračnom stečevinom. Osim toga, da su tuženici u ovoj parnici jedinstveni i nužni suparničari jer se spor može riješiti

samo na jednak način prema svim tuženicima. Stoga da priznanje tužbenog zahtjeva jednog od tuženika nema učinak ako i ostali tuženici ne priznaju zahtjev.

Rješenjem broj P 8625/15 od 12. svibnja 2020. g. tužitelju je vraćena tužba radi ispravka i dopune jer tužbom nisu bili obuhvaćeni svi zakonski nasljednici pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić (koji u postupku po tužbi radi utvrđenja da oporuka nije pravno valjana te sastava ostavine na pasivnoj strani imaju pravni položaj nužnih i jedinstvenih suparničara), što je sud uočio nakon pregleda predmeta ovog suda broj O-947/14.

Tužitelj je u podnesku od 25. svibnja 2020. g. obavijestio sud da je protiv nasljednika pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić: Ivana i Slavena Barbira ustao identičnom tužbom pred ovim sudom u predmetu P 1532/20 te je predložio pribavljanje tog predmeta i pripajanje ovom predmetu.

Naredbom od 3. lipnja 2020. g. naloženo je pripajanje predmeta ovog suda P 1532/20 ovom predmetu radi zajedničkog raspravljanja i donošena jedne odluke.

Tuženici pod 9) Ivan Barbir i pod 10) Slaven Barbir nisu odgovorili na tužbu.

U ovom predmetu doneseno je rješenje broj P 8625/15 od 18. ožujka 2022. g. kojim je utvrđeno da je nastupio prekid postupka, a nakon što je sud obaviješten da je tužitelj preminuo.

U podnesku od 21. travnja 2022. g. tuženici pod 1), 3), 4), 5), 6), 7) i 8) obavijestili su sud da su, nakon saznanja da je tužitelj preminuo, zatražili uređivanje policije jer su imali saznanje kako u stanu njihove pok. tete Milice Bralić-Labinčić Bašić, žive nepoznati ljudi, a nisu imali ključeve stana. Tako da su radnici policije utvrdili da je u stanu zatečen Ivan Bašić, nećak pok. Romana Bašića koji je izjavio da se brinuo o pok. Romanu posljednjih pola godine, a nakon njegove smrti da je ostao u stanu dok se ne okonča sudski spor oko vlasništva spornog stana. S obzirom da zatečeni nećak pok. tužitelja koristi stan bez ikakve valjane pravne osnove te koristi stvari pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić (s kojima je pok. Milica oporučno raspolagala u korist nasljednice Danice Vukosav) da predlagatelji osiguranja imaju pravni interes za podnošenje prijedloga za donošenje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine i to zabranom otuđenja i opterećenja nekretnine te nalaganje Ivanu Bašiću iseliti iz predmetnog stana. Ujedno, da su tuženici protiv Ivana Bašića pokrenuti sudski postupak radi iseljenja.

Prema eSpisu radi se o predmetu Ps 55/23 koji je u radu.

Postupak je nastavljen rješenjem broj P 8625/15 od 1. veljače 2023. te je kao tužitelj označen nasljednik pok. Romana Bašića: njegov sin Davor Bašić. Nakon pravomoćnosti rješenja predmet je dobio novi broj P 1207/23.

U spis je, nadalje, zaprimljen podnesak pun. tuženika pod 1), 3), 4), 5), 6), 7) i 8) od 26. srpnja 2022. g. u kojem obavještava sud da je i tuženik pod 2) angažirao istu pun. za zastupanje. Ovaj podnesak sadrži i izjavu tuženika pod 2) u kojoj u cijelosti opoziva učinjeno priznanje tužbenog zahtjeva iz podneska od 26. travnja 2017. g. kao i izjavu od 31. ožujka 2017. g. te se u cijelosti pridružuje navodima iz odgovora na tužbu ostalih tuženika.

Tužbeni zahtjev konačno je uređen u podnesku od 25. listopada 2024. g. te je tužitelj zatražio utvrđenje da pismeno proglašeno dana 13. lipnja 2014. g. kao vlastoručna oporuka pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić od 12. prosinca 2013. g. nije pravno valjano i ne proizvodi nikakve pravne učinke, izdvajanje iz ostavine pok. ostaviteljice, s osnova bračne stečevine pravnog prednika tužitelja, njegovog pok. oca Romana Bašića, ½ dijela nekretnine-stana koji je pobliže opisan, ovlaštenje da tužitelj, kao jedini i isključivi nasljednik pok. Romana Bašića, temeljem presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva ½ dijela predmetne nekretnine (stana) na svoje ime uz istodobno brisanje tog prava s imena upisane zemljišno-knjižne vlasnice Milice Bralić-Labinčić Bašić, pok. Mate, prednice tuženika, izdvajanje iz ostavine pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić, pok. Mate, s osnova bračne stečevine prednika tužitelja-njegovog pok. oca Romana Bašića, ½ dijela svih pokretnina smještenih u stanu u Splitu na adresi Kroz Smrdečec 23 i ½ dijela novčanih sredstava koja su položena kod IMEX banke d.d., a glase na ime pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić na računima broj: 738-0001-7380012981 i 738-0001-7380014317 kao i novac na štednoj knjižici broj: 714-0001-7140011305, te utvrđenje da su tako izdvojene stvari vlasništvo tužitelja Davora Bašića, kao jedinog i isključivog nasljednika pok. Romana Bašića.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom Izjave od 30. listopada 2014. g., vjenčanog lista za godinu 1986. g. pod rednim brojem 27, Ugovora o kupoprodaji stana na kojem postoji stanarsko pravo "U Splitu, 8. rujna 1992. g.", Izjave od 31. ožujka 2017. g., medicinske dokumentacije za pok. Milicu Bralić-Labinčić Bašić i njenog zdravstvenog kartona i predmeta ovog suda broj Pi 191/14 i O-947/14. Sud je proveo dokaz vještačenjem po vještakinji za psihijatriju dr. Jasminki Šarić koja je izradila pisani nalaz i mišljenje od 27. studenog 2017. g. i usmenu dopunu na ročištu od 12. ožujka 2020. g. i vještačenjem po vještakinji za rukopise Ljerki Zdunić koja je izradila pisani nalaz i mišljenje od 16. travnja 2024. g. Sud je u dokazne svrhe saslušao pravnog prednika tužitelja Romana Bašića, tuženike pod 1), 4), 6) i 7) i svjedoke Snježanu Gudelj, Mirjanu Petreš i Ivana Bašića.

Nakon ovako provedenog postupka sud je donio odluku pod poslovnim brojem P 1207/23 od 28. veljače 2025. g. kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan. Odlučujući o žalbama stranaka drugostupanjski sud je rješenjem broj GŽ-2514/25 od 2. prosinca 2025. g. ukinuo pobijanu presudu u dijelu pod točkom I. kojim je odbijen zahtjev tužitelja za utvrđenje da u ostavinu pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić ne ulazi ½ svih pokretnina smještenih u stanu u Splitu na adresi Kroz Smrdečac 23, na IV. katu, stan broj 15 i ½ novčanih sredstava koja kod Imex banke d.d. Split glase na ime pok. ostaviteljice Milice Bralić-Labinčić Bašić na računima broj: 738-0001-7380012981 i 738-0001-7380014317 kao i novac na štednoj knjižici broj 714-0001-7140011305 te je u tom dijelu predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje. Predmet je dobio novi broj P 4662/25.

U nastavku postupka sud je pregledao već izvedene dokaze te je pregledan dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje s podacima o visini mirovine pok. Romana Bašića-pravnog prednika tužitelja i pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić.

Stranke su popisale parnični trošak.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog postupka, a nakon donošenja presude i rješenja drugostupanjskog suda broj GŽ-2514/25 od 2. prosinca 2025. g., ostao je zahtjev za utvrđenje da u ostavinu pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić ne ulazi $\frac{1}{2}$ svih pokretnina u trosobnom stanu na IV. katu, površine 70,71 m², u Splitu, Kroz Smrdečac 23 te $\frac{1}{2}$ novčanih sredstava koja glase na ime ostaviteljice na dva računa i jednoj štednoj knjižici kod Imex banke d.d. Split.

Na ovom mjestu treba navesti što je u ranijoj, djelomično ukinutoj presudi, sud utvrdio i ocijenio, a vezano za pokretnine u stanu i novčana sredstva na računima ostaviteljice pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić.

Uvodno je navedeno da je nakon smrti Milice Bralić-Labinčić Bašić pokrenut ostavinski postupak pred javnim bilježnikom Daliborom Pavlovićem, kao povjerenikom ovog suda, pod brojem O-947/14, koji se nakon 25. srpnja 2014. g. nastavio voditi pred ovim sudom kao ostavinskim sudom u kojem je:

-na ročištu od 13. lipnja 2014. g. utvrđeno rodoslovlje te je navedeno da je ostaviteljica prvi put bila u braku s pok. Ivanom Bralićem-Labinčićem, koji je preminuo 1972. g., da je drugi brak zaključila s Romanom Bašićem, da su njeni roditelji imali četvero djece odnosno, osim ostaviteljice, i pok. sina Stanka čiji su potomci sin Marjan Vukosav i kćer Barbara Stanisavljević Vukosav, pok. sina Filipa čiji su potomci sinovi Mate, Marko i Stanko Vukosav i kćeri Matiju Durić i Miru Barbir koja je umrla i čiji su potomci sinovi Mirko, Ivan i Slaven Barbir. Na istom ročištu proglašena je oporuka ostaviteljice od 12. prosinca 2013. g. te su uzete nasljedničke izjave pravnog prednika tužitelja Romana Bašića koji je osporio oporuku navodeći kako smatra da se radi o falsifikatu te zatražio izdvajanje bračne stečevine na cjelokupnoj imovini i nasljedničke izjave tuženika pod 1), 2) i 3), od kojih treba izdvojiti izjavu tuženika pod 2) koji je u odnosu na zahtjev bračnog druga ostaviteljice za izdvajanje bračne stečevine izjavio da je teta imala i stan i novac prije nego što je Roman Bašić došao "na gotovo" te da se radi o njejoj posebnoj imovini koju je naslijedila iza prvog supruga. Izjave ostala dva tuženika su u svemu ne slične nego gotovo identične izjavi tuženika pod 2),

-dopisom od 25. srpnja 2014. g. javni bilježnik je dostavio sudu cijeli spis, a nakon što je postalo jasno da među nasljednicima postoji spor u pogledu valjanosti oporuke i sastava ostavinske imovine,

-na ročištu od 5. studenog 2014. g. pred ostavinskim sudom nasljedničku izjavu dala je i tužena pod 4), nevjesta i osoba kojoj je ostaviteljica u oporuci ostavila pokretnine u stanu kao legat,

-doneseno rješenje broj O-947/14 od 9. prosinca 2014. g. kojim je prekinut ostavinski postupak te je Roman Bašić upućen pokrenuti parnicu protiv oporučnih nasljednika ostaviteljice radi utvrđenja pravne valjanosti oporuke i utvrđenja da $\frac{1}{2}$ imovine predstavlja bračnu stečevinu pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić i Romana Bašića.

Nakon ocjene osnovanosti zahtjeva tužitelja za utvrđenje valjanosti oporuke ostaviteljice sud je prešao na ocjenu osnovanosti zahtjeva tužitelja da stan u Splitu,

Kroz Smrdačac 23, sve pokretnine u tom stanu i ušteđevina ostaviteljice na dva računa i jednoj štednoj knjižici kod Imex banke d.d. Split predstavlja bračnu stečevinu bračnih drugova te stoga ne ulazi u ostavinu nakon njene smrti, ne odvajajući stan od pokretnina i novca te je navedeno da je, radi ocjene osnovanosti tog zahtjeva, sud izveo dokaze saslušanjem pravnog prednika tužitelja, tuženika pod 1), 4), 6) i 7) te svjedoka Snježane Gudelj, Mirjane Petreš i Ivana Bašića.

Od saznanja do kojih je došao sud interpretirajući prikupljene iskaze, u nastavku će biti ponovljeni samo dijelovi koji se odnose na pokretnine i novac.

Pravni prednik tužitelja je u svom iskazu ispričao sudu da su se on i pok. Milica vjenčali u kolovozu 1986. g. nakon 6 ili 7 godina poznanstva, da je on bio udovac, a Milica udovica i da su odmah razgovarali o imovini jer je on pitao što će biti s imovinom ako stupe u brak. Milica da je sa svojim ranijim suprugom imala zajedničku kuću, da se ta kuća nalazila na mjestu gdje je sagrađen stadion na Poljudu tako da joj je umjesto kuće dodijeljen stan (sporni stan u tom trenutku) te je osim stana dobila i novac te je taj iznos promijenila u stranu valutu, a radilo se o 12.000,00 DEM. Što se tiče pokretnina u stanu, pravni prednik tužitelja prvo je u iskazu, na pitanje o opremanju stana, naveo da je Milica neki namještaj donijela iz starog stana (odnosno kuće), da ne zna da li je nešto i kupovala te da mu se čini da je kuhinjska oprema bila nova, a na posebno pitanje svog tadašnjeg punomoćnika da li je s pok. Milicom zajednički kupovao pokretnine za stan odgovorio je da naravno da su sve kupili zajedno, a na pitanje suda pojasniti promjenu iskaza kazao je da je pogrešno shvatio pitanje i da je stan imao ugrađenu kuhinju prilikom gradnje, odnosno viseće elemente, te da su sve aparate u stanu zajednički kupili Milica i on. Na daljnje pitanje suda da li to znači da Milica u stanu kad je on uselio uopće nije imala nikakve aparate odgovorio je da je imala sve staro iz starog stana. Osim svih novih aparata naveo je da su kupili i novu spavaću sobu, primaću sobu, da su opremili i treću sobu te uredili i lakirali parkete, a radovi da su izvođeni u etapama te su se trošila zajednička sredstva.

Tuženik pod 6) Marko Vukosav je u svom iskazu naveo da se kuća na Poljudu u kojoj su živjeli pok. teta i njen prvi suprug trebala rušiti pa da je teta negdje 1976. ili 1977. g. dobila stan (koji je bio predmet postupka) i to na način da je teti bilo ponuđeno ili da dobije stan u vlasništvo bez isplate u novcu ili stanarsko pravo na nekom stanu uz isplatu 100.000,00 DEM i da je ona izabrala stanarsko pravo i isplatu. Naveo je da je s tetom išao izabrati stan i u tome joj pomogao. Kako je teta koristila cijelu kuću i vrt s voćkama da se i o tome vodilo računa prilikom obračuna isplate.

Sud iskaz pravnog prednika tužitelja nije ocijenio vjerodostojnim, a jednako tako ni njegov navod da je pok. Milica uz stan sa stanarskim pravom primila isplatu iznosa od 12.000,00 DEM, koji iznos da je sačuvala do smrti kao ušteđevinu, jer to jednostavno nije logično. Sud je stekao dojam da je pok. Milica bila razumna, štedljiva i radišna osoba koja je, vezano za financije, bila iznimno isplanirana, oprezna i dosta uspješna i da zasigurno, u dilemi da li izabrati dodjelu stana u vlasništvo ili stana sa stanarskim pravom uz isplatu iznosa od 12.000,00 DEM, ne bi izabrala varijantu s isplatom tog iznosa. Nećak pok. Milice-tuženik pod 6), a kako je već interpretirano, naveo je u svom iskazu da se pok. teta odlučila za stan sa stanarskim pravom uz isplatu 100.000,00 DEM što je sudu puno više vjerojatno jer je stan sa stanarskim pravom trebalo opremiti te zadržati određeni iznos novca kao ušteđevinu i sigurnost za starost. To je i kazao tuženik pod 6): da je od primljenog iznosa pok. teta odmah

određeni iznos potrošila za opremu stana, da je s ostatkom gospodarila vrlo štedljivo i racionalno jer je ostatak glavnice oročila i uživala kamate te je i u času smrti imala sačuvan dio glavnice, da joj je sugerirao prilikom otkupa stana prihvatiti da i pravni prednik tužitelja plati pola tog iznosa ali da za to nije htjela ni čuti navodeći da je stan samo njen.

Sudu je interesantan bio i dio iskaza tuženika pod 6), koji je očito bio jako blizak s tetom, iz kojeg je sudu bilo jasnije kakva je osoba bila pok. Milica, odnosno koliko je to bila nekonvencionalna, samosvjesna, nepokolebljiva i odlučna osoba: ovaj tuženik je naveo da pok. teta nije htjela udovoljiti prijedlozima pravnog prednika tužitelja da se pokopa u Rašćanima i da mu je teta još 2002. g. odnosno punih 12 godina prije smrti kazala da je odlučila da će biti pokopana u Splitu kao i da svoju imovinu koju je naslijedila od prvog muža podijeli svojoj rodbini, da je htjela da se to na neki način stavi na papir i to mu je to nekoliko puta napomenula ali da je on odgađao jer nije htio nezadovoljstvo među nećacima. Pravni prednik tužitelja da je, po pričanju tete, 2011. g. teti doveo kući javnog bilježnika s prijedlogom da napišu kako će, u slučaju da jedan od njih umre, njegova imovina pripasti nadživjelom bračnom drugu, a ona da mu je odgovorila da njoj ne treba njegov stan u Beogradu, njegove Rašćane i da se on nje okani i nešto tako nije htjela potpisati.

Tužena pod 4) je u svom iskazu kazala da ju je teta, s kojom je imala jako dobar i prisan odnos, u oporuci spomenula kao nevjestu Danicu te je navela da uzme stvari iz stana "koje joj tribaju" te je objasnila sudu da je teta cijenila svoje stvari u stanu, ali da je, i pored toga, uvijek htjela te stvari poklanjati, da ih tužena nije htjela uzimati i da je teti rekla da, ako želi, da joj ih može ostaviti na što je teta kazala da hoće govoreći da poslije njene smrti slobodno uzme sve što joj treba, kako da je i navedeno u oporuci. Stvari koje je teta cijenila da su porculan, posteljina, kristal i slične vrijedne stvari. Ispričala je sudu da je pravni prednik tužitelja, po tetinim riječima, u stanu imao jedan ormar u koji je stavila sve njegove stvari i da je sve ostalo u stanu njeno.

Svi su tuženici koji su odgovorili na tužbu, treba navesti, već u ostavinskom postupku te u svojim odgovorima navodili da je pravni prednik tužitelja došao "na gotovo".

S obzirom da je pok. Milica pokretninama u stanu raspolagala oporukom na način da se sjetila da je tuženoj pod 4) obećala da može uzeti što god joj od stvari u stanu treba, sud je zaključio da nije osnovan navod pravnog prednika tužitelja da su sve pokretnine u stanu kupili bračni drugovi zajedničkim sredstvima, pa je i u ovom dijelu zahtjev tužitelja u ranijoj, djelomično ukinutoj, odluci ocijenjen neosnovanim. Prema ocjeni suda, ostaviteljica je novcem koji je primila nakon dodjele stana na korištenje taj stan u cijelosti opremila te se pokretnine u stanu imaju smatrati njenom posebnom imovinom.

U odnosu na novčana sredstva koja su u času smrti ostaviteljice ostala na njena dva računa i jednoj štednoj knjižici otvorenima kod Imex banke d.d. Split, i u tom dijelu sud nije prihvatio iskaz pravnog prednika tužitelja kao istinit i vjerodostojan. Po mišljenju suda trebalo je voditi računa o tome da je pravni prednik tužitelja prvo kazao da je pok. Milica radila u nekom ugostiteljskom poduzeću kao pomoćna kuharica i da je prestala raditi još dok je bila u braku s prvim mužem te da je na posebno pitanje suda znači li to da pok. Milica nije ništa zarađivala odgovorio da je to točno i da je jedini

novac koji je imala bio novac koji bi joj on dao. Na daljnje pitanje pun. tužitelja da li je pok. Milica imala mirovinu i može li usporediti tu mirovinu sa svojom mirovinom, sud je intervenirao jer je pravni prednik tužitelja izjavio da pok. Milica nije imala nikakvih vlastitih sredstava niti prihoda, pa je pravni prednik tužitelja još jednom kazao da očito nije dobro shvatio sud i da je pok. Milica imala obiteljsku mirovinu iza smrti prvog supruga koja da je bila šest puta manja od njegove mirovine.

Tuženik pod 6) je, pak, kazao sudu da je pok. Milica imala dobru mirovinu, da je zadnji iznos za koji je znao bio preko 3.000,00 kn te da je prihod ostvarivala i od kamata.

Sud nije prihvatio ni izjavu pravnog prednika tužitelja da nema nikakvu uštedevinu na svoje ime, jer je to sudu bilo malo vjerojatno, kod okolnosti da se pravni prednik tužitelja hvalio da je ostvarivao povećanu zaradu radeći kao trgovački putnik za izdavačko poduzeće iz Srbije te s obzirom da je njegova supruga imala štednju na svoje ime. Sudu je značajno i da pravni prednik tužitelja nije predložio pozvati banke i štedionice dostaviti dokaz da na njegovo ime nije otvoren štedni račun odnosno knjižica.

Upravo suprotno, na zapisnik od 24. listopada 2022. g. u ostavinskom predmetu iza smrti Romana Bašića, koji se vodio pred javnom bilježnicom Sandrom Jelavić, kao povjerenicom ovog suda, pod brojem O-1545/22 nasljednik Davor Bašić i njegova punomoćnica Ecija Kuljiš-Bajić izjavili su da je ostavitelj imao više otvorenih računa u različitim bankama za koje nemaju podatke o brojevima računa te su predložili da se ti podaci zatraže službenim putem.

Značajno je i to što pravni prednik tužitelja ni u tužbi ni tijekom postupka nije točno naveo o kojim se iznosima na računima i knjižici pok. Milice Bralić-Labinčić Bašić radi i zašto ta sredstva uvelike premašuju iznos od 12.000,00 DEM koji je navodno ostaviteljica primila uz stan sa stanarskim pravom na ime isplate. Ostaviteljica je, naime imala štednju od ukupno 46.993,77 EUR na svim računima kod Imex banke d.d. Split.

Zaključak suda iz djelomično ukinute presude bio je da je pok. Milica Bralić-Labinčić Bašić na štednim računima i knjižici kod Imex banke d.d. Split svojim gospodarenjem i štedljivošću sačuvala glavnicu koju je primila na ime suvlasništva kuće u Poljudu te je i oplodila pripisivanjem kamata radi oročavanja te da se radi o njenoj posebnoj imovini. Stoga je i u tom dijelu tužbeni zahtjev bio odbijen kao neosnovan.

Prema obrazloženju iz ukidnog rješenja drugostupanjskog suda propust ovog suda prilikom ocjene osnovanosti zahtjeva tužitelja vezanog uz pokretnine i novac sastoji se, prije svega, u izostanku ocjene iskaza svjedoka Snježane Gudelj, Mirjane Petreš i Ivana Bašića. Osim toga, da je trebalo imati na umu da je brak prednika tužitelja i ostaviteljice trajao punih 28 godina, od 1986. g. do smrti pok. Milice 2014. g. Za imovinu koja je stečena do 30. lipnja 1999. g. u režimu primjene Zakona o braku i porodičnim odnosima (Narodne novine broj 11/78, 27/78, 45/89, 59/90, 25/94 i 162/98, dalje ZBPO) da je potrebno utvrđivati različite doprinose u stjecanju bračne stečevine. Za imovinu, pak, stečenu nakon 30. lipnja 1999. g. kada je prestao važiti ZBPO, da je suvlasništvo bračne stečevine u jednakim dijelovima, imajući na umu odredbu čl. 249. st. 1. Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11,

61/11 i 25/13) koja propisuje da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije ugovorili, koja predstavlja neoborivu zakonsku pretpostavku, nakon koje se u sudskom postupku više ne utvrđuju doprinosi bračnih drugova u stjecanju bračne stečevine.

Nadalje, po ocjeni drugostupanjskog suda u djelomično ukinutoj odluci ovog suda nisu izneseni valjani i logični razlozi o tome zašto sud smatra da je pok. Milica na ime naknade za ekspropiriranu nekretninu primila 100.000,00 DEM, da je opremila u potpunosti stan i zadržala na štednji pozamašni novčani iznos (46.993,77 EUR). Iako je u tužbi predloženo pribavljanje podatka od HZMO-a o visini mirovine, da podaci nisu pribavljeni niti da je utvrđeno vrijeme stjecanja iznosa od 46.993,77 EUR.

Iskazi koje je po ocjeni drugostupanjskog suda ovaj sud propustio ocijeniti, bit će u nastavku ovog obrazloženja interpretirani u dijelu koji se odnosi na pokretnine i novac:

-svjedokinja Snježana Gudelj poznavala je pok. Milicu jer joj je preko tridesetpet (35) godina, odnosno počevši od 1980. g., bila frizerka. Kad je umrla da je kod nje odmah došao pok. Romano i obavijestio je da ima neki spor vezano za imovinu. Kazala je da može iskazivati samo o tome što je od pok. Milice čula u salonu, a radilo se o pričama o njihovom obiteljskom životu, slozi i sreći čime se hvalila, a tim da o imovinskopравnim stvarima unutar obitelji nije ništa znala. Još je kazala da je od njih kupovala orahe i vino, a to da je bilo sa sela gdje je radio Romano. Po priči pok. Milice Romano je bio vojno lice, imao je veliku vojnu imovinu, a Milica je imala mirovinu od pok. muža mesara. Na postavljeno dodatno pitanje je li Milica pričala tko je otpremio stan odgovorila je da je, koliko se sjeća, Roman uselio u već namješten stan,

Treba navesti da u ranijoj djelomično ukinutoj presudi ovaj iskaz nije spomenut jer o imovinskopравnim odnosima bračnih drugova svjedokinja nije imala saznanja, a što se tiče opreme stana, iskoristiv je dio u kojem je navela da je pok. prednik tužitelja uselio u već namješten stan.

-svjedokinja Mirjana Petreš, poznavala je i pok. Milicu i pok. Romana preko trideset godina, a upoznali su se na putovanju i nastavili su nekoliko puta godišnje zajedno putovali i družiti se na susretima umirovljenika. Roman da je došao živjeti u stan od Milice te joj je dao novac za otkup stana jer je imao veliku penziju, a Milica vrlo malu te je pored toga još i zarađivao kao trgovački putnik prodavajući Zepter posuđe. Znala je da su supružnici živjeli skladno i sve zajednički dijelili kao muž i žena, Milica da je bila štedljiva osoba jer su, po priči Romana, trošili njegovu penziju, a ona da je svoju polagala na banku. Pok. Milica da joj se jedne prilike žalila na nećaka Marina iz Ljubljane koji da je maltretira da mu ostavi svoju imovinu, što Romanu baš nije bilo drago slušati. Supružnici da su se šalili da će onaj tko prije umre ostaviti imovinu drugome, ali to je, ponovila je, bila šala. Na postavljeno pitanje tko je kupio stvari za stan u kojem su živjeli odgovorila je da su oni namještaj kupili po pola, s tim da je krupnije stvari kupio Romano, primjerice kad se pokvario frižider.

Iskaz svjedokinje Petreš, obiteljske prijateljice supružnika Bašić, sud je ocijenio djelomično vjerodostojnim jer su njena saznanja uglavnom potjecala od priča pok. Romana, a sud je već iznio ocjenu vjerodostojnosti iskaza pok. pravnog prednika tužitelja.

-svjedok Ivan Bašić nije znao tko je otpremio stan u kojem su živjeli pok. Romano i Milica namještajem niti je znao jesu li imali zajedničku uštedevinu, a što se tiče primanja supružnika odgovorio je da su mu više poznata primanja pok. Romana: bio je pukovnik u bivšoj JNA, primao je mirovinu od 1992. g. ili 1993. g., od odlaska u mirovnu pa do rata bavio se poslom trgovačkog putnika za neku izdavačku kuću i opremao je trafike po vojarnama i na taj način bi, po vlastitim pričama, zaradio još jednu mirovnu, bavio se i poljoprivredom obrađujući zemlju u Raščanima gdje je dolazio povremeno u vrijeme kad bi bili poljoprivredni radovi i to najčešće skupa s Milicom. Pok. Roman da je obrađivao lozu, a imao je između 2500 i 3000 loza, između 35 i 40 maslina, odrinu kivija s koje bi ubrao gotovo 100 kg, jedan vrt za povrće, desetak oraha i dvadesetak bajama te je prodavao odnosno dijelio višak grožđa, vino, rakiju, bajame i orahe. Milica da je imala mirovinu ali nije znao koliku.

I iskaz ovog svjedoka nije od odlučnog značaja za odluku o osnovanosti zahtjeva tužitelja vezano za pokretne i novac, jer o eventualnom stjecanju zajedničkih stvari i štednji ovaj svjedok nije imao saznanja.

Što se tiče visine mirovina koje su primali pok. prednik tužitelja i pok. Milica sud je, postupajući po uputi drugostupanjskog suda, zatražio podatke od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje te je za pok. Milicu zabilježeno da je:

- za 1993. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 530,65 EUR godišnje,
- za 1994. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 1.066,44 EUR godišnje,
- za 1995. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 1.340,95 EUR godišnje,
- za 1996. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 1.470,52 EUR godišnje,
- za 1997. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 1.635,58 EUR godišnje,
- za 1998. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od 1.811,46 EUR godišnje i
- za prvih šest mjeseci 1999. g. primala obiteljsku mirovinu u visini od ukupno 974,89 EUR.

Dostavljena su i primanja pok. pravnog prednika tužitelja, Romana Bašića te je zabilježeno da je:

- za 1993. g. primao starosnu mirovinu u visini od 847,46 EUR godišnje,
- za 1994. g. primao starosnu mirovinu u visini od 1.703,13 EUR godišnje,
- za 1995. g. primao starosnu mirovinu u visini od 2.141,54 EUR godišnje,
- za 1996. g. primao starosnu mirovinu u visini od 2.348,46 EUR godišnje,
- za 1997. g. primao starosnu mirovinu u visini od 2.601,39 EUR godišnje,
- za 1998. g. primao starosnu mirovinu u visini od 2.892,98 EUR godišnje i
- za prvih šest mjeseci 1999. g. primao starosnu mirovinu u visini od ukupno 1.556,96 EUR.

Odmah se vidi da nije osnovana tvrdnja pravnog prednika tužitelja da je njegova mirovina bila čak šest puta veća od mirovine pok. Milice jer se radilo o niti dvostruko većoj mirovini.

Što se tiče primanja bračnih drugova i njihovog stjecanja pokretnina i uštedevine, ovaj sud ponavlja svoje navode iz ranije ukinute presude: pravni prednik tužitelja i pok. Milica imali su zajedničko domaćinstvo i, po ocjeni ovog suda, strogo

odvojenu štednju, što je sud već obrazložio u ranijoj odluci: već je navedeno da je ostavinskom postupku iza smrti Romana Bašića, koji se vodio pred javnom bilježnicom Sandrom Jelavić, kao povjerenicom ovog suda, pod brojem O-1545/22, njegov nasljednik kao ostaviteljevu imovinu prijavio više otvorenih računa u različitim bankama za koje nije imao podatke o brojevima računa. Nije bilo razloga da bračni drugovi otvaraju posebne račune bez da je supružnik bio sukorisnik tih računa osim ako se radilo o njihovoj posebnoj imovini. Iz provedenog postupka proizlazi da je prednik tužitelja imao nekretnine koje su bile njegova posebna imovina koje je iskorištavao i ostvarivao prihod u vidu poljoprivrednih proizvoda te da je imao stan u vlasništvu koji je bio njegova posebna imovina i koji je prodao.

Pravni prednik tužitelja je naime, po vlastitim riječima, jednosoban stan stečen u njegovom drugom braku prodao 2016. ili 2017. g. Taj novac predstavlja njegovu posebnu imovinu i jasno je da je pravni prednik tužitelja imao puno pravo svoju ušteđevinu držati odvojeno od imovine pok. Milice, a to je, inače, ocjena je ovog suda, bilo uobičajeno u odnosima ovih partnera.

Isto tako, svoju posebnu ušteđevinu imala je i pok. Milica, koja je imala pristojnu mirovinu, bila spretna, organizirana i štedljiva domaćica te je svojim životnim stilom uspjela sačuvati i povećati dio iznosa isplaćenog kao naknada prilikom rušenja obiteljske kuće ranijeg supruga. Dio tog iznosa upotrijebila je za opremanje stana koji je dobila kao naknadu te je, k tome, u taj stan prenijela vrijedne pokretnine iz obiteljske kuće koja se srušila, primjerice posteljinu, suđe, porculanske servise, kristal, slike i slične vrijedne stvari koje ne gube vrijednost, a pok. Roman uselio je u potpuno opremljen i namješten stan, jer drugačije ne bi bilo logično ni normalno, a budući da je u tom stanu već živjela Milica Labinčić-Bralić. Da to nije bilo tako pok. Milica sigurno ne bi pokretnine iz stana u oporuci ostavila nećakinji-tuženoj pod 4) i to koje god želi uzeti po njenom izboru, jer je ocjena ovog suda da nije bila takva osoba koja bi drugome ostavljala imovinu koja nije u cijelosti njena. Osim toga, ostavljajući nećakinji pokretnine iz stana sigurno nije mislila na aparate u stanu koji gube vrijednost i koji su u trenutku sastavljanja oporuke sigurno već bili umanjene vrijednosti ako ne i bezvrijedni i bez obzira što se radilo o njenoj posebnoj imovini, već o pokretninama koje je sud spomenuo i koje ne gube vrijednost.

Nije bez značaja ni okolnost što pravni prednik tužitelja, kroz cijeli postupak, spominjući pokretnine nije ništa izdvojio kao posebno vrijedno, a što bi predstavljalo zajedničku imovinu bračnih drugova, već je o pokretninama uvijek govorio općenito i generalno.

Iz iznesenih razloga tužbeni zahtjev trebalo je u cijelosti odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci presude pod točkom I.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP) jer je tužitelj u cijelosti izgubio spor, zbog čega je tužitelja trebalo obvezati na naknadu troškova postupka kojima su bili izloženi tuženici koji su popisali trošak postupka, odnosno tuženici pod 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) i 8).

Tuženicima je, tako, valjalo priznati trošak zastupanja na ročištima od 9. ožujka 2017. g. i 1. srpnja 2019. g. i sastava podnesaka od 4. srpnja 2019. g., 1. i 24. lipnja 2020. g., 21. travnja i 26. srpnja 2022. g. i 5. ožujka 2026. g. po 25 bodova (ukupno 200 bodova), trošak zastupanja na ročištima od 4. svibnja i 3. srpnja 2017. g., 27. svibnja i 19. studenog 2019. g., 12. ožujka 2020. g., 5. prosinca 2023. g. i 14. siječnja 2025. g. i sastava podneska od 29. lipnja 2017. g., 7. veljače 2018. g. i 10. lipnja 2024. g. po 100 bodova (ukupno 1000 bodova), trošak zastupanja na ročištu od 2. srpnja 2026. g. od 50 bodova i trošak sastava žalbe od 150 bodova.

Ukupan iznos bodova od 1400 trebalo je uvećati za zatraženo povišenje tarifnih stavki za zastupanje više osoba iz Tbr. 40. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje Tarifa) i to u visini maksimalnog dopuštenog povišenja od 50% (za 587,5 bodova) te tako dobiveni iznos pomnožiti s vrijednošću boda iz 54. Tarife. Tako se dobije iznos od 4.200,00 EUR koji je trebalo uvećati za zatraženi PDV i tako dobiti iznos od 5.250,00 EUR, kako je trebala glasiti odluka o troškovima postupka iz točke III. izreke rješenja.

Tuženicima pod 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) i 8) nije priznat trošak sastava podnesaka od 22. listopada 2018. g., 25. ožujka 2019. g., 21. studenog 2022. g., 14. ožujka 2023. g. i 9. siječnja 2025. g. i trošak zastupanja na ročištima od 2. veljače 2022. g., 13. rujna 2023. g. i 2. listopada 2024. g. jer, po ocijeni suda, taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice, a prema odredbi 155. st. 1. ZPP-a. Tuženicima nije priznat ni trošak pristojbe odgovora na tužbu jer obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici, a prema odredbi čl. 4. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18 i 51/23).

U Splitu, 14. rujna 2026. g.

S U D A C :

SANDI PETRIČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana prijema pisanog otpravka. Žalba se podnosi nadležnom županijskom sudu, a putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za stranke kojima se dostava ne vrši elektroničkim putem.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu na koje nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka (čl. 335. st. 7., 8., 9. i 11. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-077c3**

Kontrolni broj: **05d84-40c19-df834**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.